

ת"פ 4891/03/17 - מדינת ישראל נגד אירקלי ג'נשווילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4891-03-17 מדינת ישראל נ' ג'נשווילי (עציר)

לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י עו"ד אילנה קיפניס

נגד

אירקלי ג'נשווילי

הנאשם:

ע"י עו"ד אורן שי

החלטה

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

התביעה ביקשה להטיל על הנאשם שישה וחצי חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. התביעה הבהירה כי העונש המבוקש כולל את הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם. נוכח האמור לעיל, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות שהתבקש להכין חוות דעת בעניינו.

הנאשם זומן לממונה שלוש פעמים בין 1.10.2020 ל-6.1.2021, לא התייצב פעמיים ובפעם השלישית התייצב ללא אישורים רפואיים. נוכח ההסברים לאי התייצבות שניתנו על ידי ב"כ הנאשם, החלטתי להפנותו פעם נוספת לממונה.

בחוות דעתו מיום 15.2.21 קבע הממונה מנימוקים שיפורטו בהמשך, כי הנאשם לא ניתן להשמה בעבודות שירות.

הממונה ציין כי למרות בעייתו הרפואית, הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

הממונה כתב כי הנאשם נידון לשישה חודשי עבודות שירות בשנת 2019. הנאשם התייצב למקום העבודה שנקבע, וביצע יום אחד של עבודות שירות. ניסיונות ליצור עמו קשר ולזמנו לשיחת בירור לא עלו יפה, גם ניסיונות בני משפחתו לאתר אותו לא נשאו פרי. ביום 15.8.19 נחתמה הפסקה מנהלית של עבודות השירות. הנאשם נדרש להתייצב בבית הסוהר ביום 25.9.19, אך לא התייצב. ביום 8.1.20 נבדק הנאשם בבדיקה שיגרית של רישיונות, נעצר והובא לבית הסוהר לריצוי עונשו.

סעיף 51 ב' (ב1) (2) (ה) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן - "החוק") קובע כי הממונה רשאי לשקול הערכות שניתנו בעבר לעניין אופן הביצוע של עבודות שירות קודמות על ידי הנאשם.

בהמשך נקבע בסעיף (ב3): "לא מצא הממונה מקום מתאים להשמת הנאשם בעבודות שירות, נוכח המידע המנוי בסעיף קטן (ב1) (2) (א) עד (ו), יודיע על כך לביהמ"ש, ויפרט את הפעולות שביצע לצורך איתור מקום מתאים, ומתי עתיד להתפנות מקום מתאים להשמת הנאשם, בשים לב למידע כאמור".

מדברי הממונה עולה כי לא ניתן יהיה לשבץ את הנאשם בעבודות השירות נוכח התנהגותו בעבר כפי שהדברים פורטו לעיל.

לאחר שבחנתי את הנסיבות, הגעתי לידי מסקנה כי עמדתו של הממונה על עבודות השירות הינה מוצדקת. עבודות השירות היא דרך לרצות מאסר כשניתנת בכורה לשיקולי השיקום "...הזכות לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות תלויה אפוא בנסיבותיו האישיות של הנאשם. היא ניתנת בגזר הדין, במבט שיקומי, צופה פני עתיד..." רע"פ 8220-19 מדינת ישראל נ' הישאם (ניתן ביום 13.7.20).

כמו כן, ראה את החלטתו של כב' השופט סולברג והפסיקה המוזכרת גם בע"פ 7692/20 מוחמד נתשה נ' מדינת ישראל (מיום 10.1.21).

בעניינו של הנאשם פסק הדין בת"פ 45663-04-12 שהטיל עליו שישה חודשי מאסר על תנאי ניתן ביום 26.6.16. ערעורו של הנאשם בתיק זה נדחה ביום 2.1.17.

הנאשם ביצע את העבירות נשוא הדין בפני בימים 23.1.17 ו-26.2.17, דהיינו זמן קצר ביותר לאחר שפסה"ד הפך לחלוט.

לא לה יש להוסיף כי באותו תיק הנאשם לא התייצב בפני שירות המבחן, וכן סירב להתייצב בפני הממונה אליו הופנה.

למרות האמור לעיל, השופטת בתיק הנ"ל הקלה עם הנאשם והשאירה לו פתח לשיקום.

כפי שפורט בתחילת ההחלטה, הנאשם לא ניצל אפשרות זו, ואף בהמשך הפר בצורה בוטה את האמון שניתן לו כאשר לא ביצע עבודות שירות וניתק קשר לתקופה משמעותית.

נוכח כל האמור לעיל, אין כל הצדקה להפנות את הנאשם פעם נוספת לממונה על עבודות השירות.

העתק ההחלטה יועבר לממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, בהעדר
הצדדים.